

חמשים ושלשה סדרים של
התורה.

תקון ארבעים ושלשה

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו
נהר יחב ויבש, באותו זמן
שהוא יבש והיא יבשה, צווחים
הבנים למטה ביחוד ואומרים
שמע ישראל, ואין קול ואין
עונה. זהו שכתוב אז יקראנני ולא
אענה.

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה
וחכמה מתורה שבעל פה
ומתורה שבכתב, וגורם שלא
ישתדלו בהן, ואומרים שאין
אלא פשט בתורה ובתלמוד,
בודאי פאלו הוא יסלק את המעין
מאותו נהר ומאותו גן. אזי לו,
טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד
אותה תורה שבכתב ותורה
שבעל פה, שנחשב לו פאלו
החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם
עני בעולם וארץ הגלות.

ויאמר אלהים תדשא הארץ
דשא וכו', אמר רבי אלעזר:
אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה
תדשא הארץ? אמר לו: בני, כף
למד תשובה לכל בני העולם,
שאם אדם יחזור בתשובה, מוריד
לה המעין שהסתלק, ומה
שהיתה יבשה קורא לה ארץ,
ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו
מקנה הפנים וימים, זהו שכתוב
ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקנה הפנים קרא ימים. באותו
זמן שנקראת ארץ, מה פתוב בו?
ויאמר אלהים תדשא הארץ,
להוציא זרעים ופרות שהן
נשמות, כל אחד למינהו, אלו
הנשמות שנגזרו מפסא כבודו,
ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים,
ואלו הנפשות שנגזרו מהאופנים,

דאיהי מתשקיא מאורייתא דבכתב, דכלילא
ג"ן סדרים דאורייתא.

תקונא ארבעין ותלת

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו ונהר
יחב ויבש (שם ה), בההוא זמנא
דאיהו יבש ואיהי יבשה, צווחין לתתא
ביחודא ואמריין שמע ישראל, ואין קול ואין
עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראנני
ולא אענה.

והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא
מאורייתא דבעל פה ומאורייתא
דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמריין
דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא,
בודאי פאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר
ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי
בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב
ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה פאלו
אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניותא
בעלמא וארץ גלותא.

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
וכו' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר אבא

והא קרא ליה יבשה, מאן תדשא הארץ, אמר
ליה ברי הכי אוליף תיובתא לכל בני עלמא,
דאם בר נש יחזור בתשובתא, נחית לה נביעו
דאסתלק, ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ,
ונהר דהוה חרב ויבש קרא ליה מקנה הפנים
וימים, הדא הוא דכתיב (שם י) ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקנה הפנים קרא ימים, בההוא
זמנא דאתקרי ארץ מה פתיב ביה (שם יא) ויאמר
אלהים תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין
דאינון נשמתין (דף פב ע"ב) כל חד לזניהו, אלין
נשמתין דאתגזרו מפורסי יקריה, ואלין רוחין
דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים, ואלין

דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים, כל חד אפיק לזנייהו